

[Wilhelm]

at den er politisk følsom. Man har sagt, man var imod det, men det står her klart og tydeligt, at loven, så vidt det står til skatteministeren og skattemyndighederne, vil blive administreret på den måde, altså således at arbejdsgiveren får disse oplysninger. Hvad er så den radikale konklusion på dette problem? Én ting er, at man kan stille sig op og sige, at man ikke finder, det er nødvendigt, men nu er det altså blevet gentaget og gentaget og til sidst optaget som bilag i betænkningen, at sådan vil det blive administreret. Står de radikale så fast ved, at så vil de ikke være med, for her er tale om at udlevere politisk følsomme oplysninger til arbejdsgiverne, eller springer de radikale fra det? Det er sådan set det eneste spørgsmål, der er tilbage om sagen i denne sal; der er selvfølgelig hundreder af spørgsmål tilbage i denne sag udenfor, og det skal nok vise sig.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har jo i betænkningen tiltrådt ændringsforslagene og vil selvfølgelig i overensstemmelse hermed stemme for ændringsforslagene. Jeg skal med det samme meddele, at vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling, såfremt ministeren ikke forfalder til at fritage for den almindelige oplysningspligt, altså om arten ved løntilbageholdelse. Det er jo sådan, at vil man ikke have arten af det, der skal tilbageholdes i lønnen, oplyst, kan man jo bare betale, så er man fri for at få videregivet oplysningen om, hvilke restancer man eventuelt måtte have over for visse offentlige institutioner eller private. Derfor mener vi, at ministeren, hvis han følger den opfordring, der er kommet fra visse sider, forringer muligheden for at få den rettidige betaling. Hvis ministeren skulle forfalde til dette, er jeg nødt til at tilbagekalde det første, jeg sagde, nemlig at vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal blot meddele, at retsforbundet kan stemme for samtlige ændringsforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Dræbye stillede nogle spørgsmål til mig, som jeg jo allerede har besvaret skriftligt til boligudvalget. Jeg kan kun beklage, at hr. Dræbye ikke finder argumentationen

overbevisende, men jeg mener, at vi både skriftligt og også i de samråd, jeg har været til, har fået denne problemstilling ganske grundigt belyst, og jeg har ikke grundlag for at ændre den opfattelse, jeg hidtil har haft på dette område.

Men så henviser hr. Dræbye til en udtalelse fra lektor ved Århus Universitet Lis Sejr, og jeg mener nok, at hr. Dræbye så også burde have henvist til det skriftlige svar, der er afgivet af mig til boligudvalget. Af dette skriftlige svar fremgår det, at arbejdsgiverens strafansvar for løntilbageholdelse er bestemt, som hr. Dræbye også fremhævede det, ved kildeskattelovens § 73, stk. 10, jfr. § 74. Herefter kan arbejdsgiveren straffes, hvis han forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at opfylde pligt til at foretage løntilbageholdelse eller undlader at indbetale tilbageholdt skattebeløb i rette tid. Strafansvaret forudsætter således, at der foreligger pligt for arbejdsgiveren til at foretage løntilbageholdelse. Dette ses ikke at være i modstrid med lektor Lis Sejrs udtalelse om, at en ulovlig begæring om løntilbageholdelse ikke kan medføre strafansvar for den arbejdsgiver, som følger begæringen. Det er altså noget helt andet, Lis Sejr beskæftiger sig med end det, vi har drøftet under samrådene i boligudvalget.

Dræbye (RV):

Jeg er selvfølgelig ked af, at skatteministeren ikke efter nærmere eftertanke er kommet til det resultat, at den praksis, som findes på området, er urimelig og kan virke krænkende på de lønmodtagere, som måtte blive udsat for den.

Skatteministeren siger nu, at jeg burde have citeret ministerens svar på den udtalelse af lektor Lis Sejr, som jeg citerede, og som lød, at en ulovlig kommunal begæring om løntilbageholdelse ikke kan medføre strafansvar for den arbejdsgiver, som følger begæringen om, at der skal tilbageholdes løn; det er en sag, som kommunen selv har ansvaret for. Den udtalelse indeholder en oplysning om, at hvis kommunen ikke har sit grundlag i orden ved opkrævningen af løn hos arbejdsgiveren, er det kommunen, der er den strafansvarlige og ikke arbejdsgiveren. Det er ganske klart, at arbejdsgiverens retssikkerhed i en sådan situation er garanteret på forhånd